

**Parte
obrázky,
rámečky
a verše**

1.

S maminkou odchází láska největší,
cesta za její rakví je cestou nejtěžší.

2.

Tak znenadání si od nás odešla,
že ústa Tvoje milá,
nám sbohem dáti nestačila.

3.

V životě se loučíme mnohokrát,
s maminkou jenom jednou,
i kdybychom své oči vyplakaly
její zpět se neohlédnou.

4.

Za předobré srdce mateřské
na světě náhrady není,
proto je tolik bolestné
s maminkou rozloučení.

5.

Zemře-li maminka – sluníčko zajde.
V srdci nám zavane podivný chlad,
vždyť v celém světě sotva se najde,
kdo by jak maminka uměl mít rád.

6.

Zemřela tiše tak,
jak žila

7.

Život Tvůj byla jen práce
a srdce jsi měla ze zlata

8.

Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na Tvých očích svit,
těžko se nám bude tady,
bez Tebe, maminko, žít

9.

Matčině srdci patří živý květ,
Před nimž se sklání celý svět.

10.

Nic ve světě není dražšího
nad zlaté srdce matky
a kdo je ztratí chudým jest,
byť největší měl statky.

11.

Jak sluneční jas a hvězdy svít
tak čistá Tvá duše, maminko byla,
za Tvoji lásku přejeme Ti boží klid,
ve chvíli, kdy jsi nás opustila

12.

Zapadlo sluníčko, umřelas matičko,
odešlas maminko milá.
Slova to nepoví – nikdo se nedoví,
čím jsi nám maminko, čím jsi nám byla.

13.

Nejdražší poklad na světě,
je srdce drahé matky
a kdo je ztratil, chudým je,
byť největší měl statky

14.

Nejkrásnější láska umírá,
když se oko matky zavírá.

15.

Maminko drahá, za všechnu starost,
za všechnu Tvoji práci,
za kašdický dech,
jenž patřil jen nám nocí a dnem,
necht' Tě Bůh odmění klidným spánkem.

16.

Očím jsi odešla,
v srdcích jsi zůstala.

17.

Pro naše blaho v domově,
jsi všechnu lásku svoji dala,
na niž jen v bolu budeme vzpomínat,
když Boží láska Tvou duši
na věčnost si vzala.

18.

Umlkla ústa matčina,
přestaly rty se smát,
budeme drahá maminko
na Tebe vzpomínat.

19.

Matičce dáš-li do hrobu
na prsa dítě její,
ještě se vpádlé, sklěslé rty
radostí pozachvějí.

20.

Za Tvoji lásku, maminko naše zlatá,
za všechny Tvoje velké oběti,
buď štědrá k Tobě ruka boží svatá,
toť poslední je vroucí přání od dětí.

21.

Skončen je maminky život čas,
nebude více již čekati nás.
Jak rádi, jsme maminko, spěchali k Tobě
dnes smutně pláčem, nad láskou Tvou.

22.

Co lásky nejčistší nám srdce matky dal
to poznal každý od svých dětských let
a proto nitro naše se žalem rozplakalo,
když její drahé čelo zlíbali jsme naposled.

23.

Když umře maminka, sluníčko zajde,
v srdci nám zůstane smutek a chlad,
po širém světě, ach, sotva se naděje,
kdo by jak maminka, měl nás tak rád.

24.

Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme maminko drahá,
stále na Tebe vzpomínat.

25.

Odešla tiše a v pokoji,
když naplnila svůj osud
prací a láskou.

26.

Nejsmutnější loučení je s maminkou

27.

Odešli dobří lidé,
každý je měl rád,
odešli nám nenávratno
ted' musíme jen vzpomínat.

28.

Jak prostě žila,
tak tiše odešla,
velká ve své lásce a dobrotě
a skromná svým životem.

29.

I vtiskla matka ret mi na čelo
a řekla: Sbohem.

30.

Odešla jsta od nás, mamínko drahá,
jen vzpomínek nám zbylo na tisíc
a srdce svírá krutý bol,
že nevrátíte se nám nikdy víc

31.

Zhasly oči plné lásky
mojí drahé maminky,
nezhasnou však nikdy na ni,
v srdci moje vzpomínky.

1.

Já půjdu tam,
kam všechna pokolení odcházejí
a lesy budou dále v slunci snít
a vody dřímat v lesku zlatých hvězd.

2.

Život jak širý proud mi uplynul,
kdo měl mě rád, nezapomene.

3.

Neplačte pro mě moji drazí,
teď mi přejte již jen klid.
Vždyť já v poslední době jen trpěl,
ale přesto – chtěl jsem žít.

4.

Očím jsi odešel,
v srdcích jsi zůstal.

5.

Přestalo srdíčko tlouci,
přestala ústa se smát,
budeme tatínku drahý,
stále na tebe vzpomínat.

6.

I vtiskl mi tatínek ret na čelo
a řekl: sbohem.

7.

Ztichlo navždy srdce zlaté,
zhasl na tvých očích svit.
Těžko se nám bude tady,
bez tebe, tatínku, žít

8.

Kdo v srdci žije, neumírá.

9.

Jen láska zůstane,
ta smrti nezná.

10.

Bud' vůle tvá

11.

A za vše, za vše dík.
za lásku, jaká byla,
za život, jaký byl

12.

Smti se nebojím, smrt není zlá,
smrt je jen kus života těžkého,
co strašné je a co zlé je,
to umírání je.

13.

Osud nevrací co jednou vzal,
jen to se vrací – vzpomínka,
bolest a žal.

14.

Tvoje obětavé, dobré srdce
přestalo navždy bít,
opustilo nás,
my však je přece budeme mít.

15.

Odešlo srdce zlaté, oddechla si duše tvá.

16.

Bůh pokynul,
a srdce, jenž nás milovalo,
zastavilo tlukot svůj.

17.

Dotlouklo srdce zlaté,
našla klidu duše dobrá

18.

Klesla ruka, která ráda pracovala,
zamlkla ústa, která slovy hladila.

19.

Neplačte mnoho nade mnou,
ať mohu klidně spát.
Bůh pokynul, já za ním jdu,
muselo se stát.

20.

Již konec všemu,
všem mým bolestem,
již mě nic nezabolí.

21.

Poslední sbohem dáváme Tobě
a pilným rukám, které milovaly práci,
naše srdce smutkem se zachvěla,
vědouc, co Tvým odchodem ztrácí.

22.

Neúprosný osud to nejdražší nám vzal,
jen bolest v srdcích, stesk,
prázdný domov
a vzpomínky nám zanechal.

23.

Neplačte drazí, neodcházím spát,
jinak pokynul mi osud,
ve věčné noci se mi bude zdát,
že žiji s Vámi dosud.

24.

Své srdce rozdal ještě za života,
bez práce nedokázal žít,
takový byl náš tatínek,
který tak náhle musel odejít

25.

Tatínku, s duší pokornou, přeplněnou
Bolem a nelíčenou úctou, lkáme před
Tvou památkou – líbáme Tvé ruce,
které celý život vyplnily prací.

26.

Tak znenadání jsi od nás odešel,
že ústa Tvoje milá,
nám sbohem dáti nestačila.

27.

Tatínkovy ruce vždycky pracovaly,
by svým dětem chleba vydělaly.
Teď, když v rakvi leží mozolnaté dlaně,
děti s láskou vzpomínají na ně.

Josef Hora

28.

Tolik jsme Tě milovali,
a přece jsi nám odešel.

29.

Tak rád měl práci, život i nás

30.

Utichlo zlaté srdce,
které pro nás bilo,
ztuhly pracovité ruce,
odešla nám bytost nejdražší.

31.

Vy zelení hájové,
bývali jste vždy moje,
bývali jste moje potěšení.

32.

Ve chvíli odchodu
dopřejte mi klidu, přátelé.

33.

Vyříd'te pozdrav každému,
kdo měl mě rád,
mě už se nikdy nerozezní,
budu teď věčný spánek spát

34.

Za předobré srdce otcovské
na světě náhrady není,
proto je tolik bolestné
s tatínkem rozloučení.

35.

Zaslzely oči, zaplakaly bolem,
dnes máš drahý tatínku,
své milé naposledy kolem.

36.

Zvonil tam vesele do želez, ocele,
perlík mu nikdy už nezazvoní.

37.

Zelení hájové, bývali jste moje

38.

Za všechnu lásku a péči Tvou,
co vděkem dnes Ti můžem dát?
Hrst krásných květů na pozdrav
a pak jen vzpomínat

39.

Z osudu rukou vzal jsem svůj los,
jak zrno, jež hodil na brázdu kdos.

J.V.Sládek

40.
Zemřel tiše tak,
jak žil

41.
Zlaté slunko za hory zašlo,
soumrak tiše padá do polí.
Srdce Tvé zlaté věčný mír našlo
a nic více nebolí.

42.
Žádná smrt nemůže být zlá,
které předchází život dobrý.

43.
Život není než věčné loučení.
S tím, koho jsme milovali
i co jsme milovali.

Kramerius